

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Ξεφυλλίζοντας το νέο βιβλίο
του Μίμη Ανδρουλάκη **17**

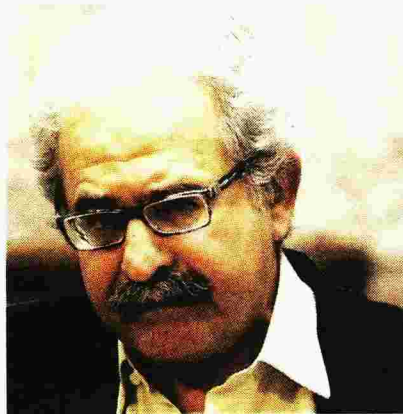
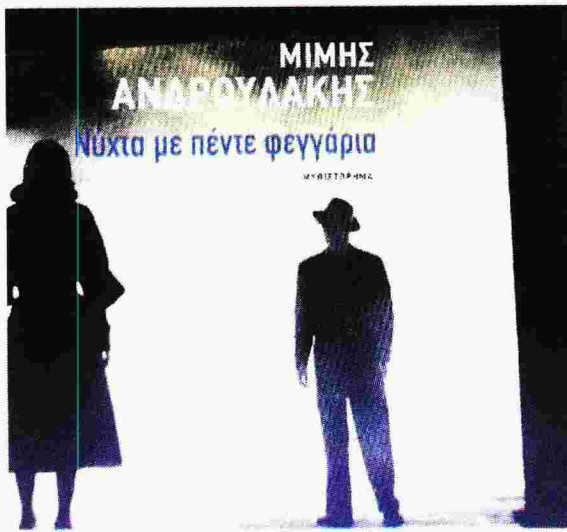
προδημοσίευση

ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΙΜΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

Ένα μυθιστόρημα που απομακρύνει φαινομενικά τον συγγραφέα από το γνωστό μονοπάτι του της πολιτικής ανάλυσης ή των βιογραφιών μεγάλων προσωπικοτήτων, αλλά κρύβει βαθιά πολιτικά μηνύματα, ιστορικά αινίγματα και αιχμές για σύγχρονα καυτά θέματα

Μ Της **Χριστίνας Χαλεπλίδου**

Η νύχτα με τα πέντε φεγγάρια

Φ Το εξώφυλλο του νέου βιβλίου του Μίμη Ανδρουλάκη με τον τίτλο «Η νύχτα με τα πέντε φεγγάρια» (εκδόσεις Πατάκη).

νουν οι γυναίκες, γυναίκες που αγρυπνούν όταν οι άλλοι κοιμούνται, κι άνδρες ξεχωριστοί: Ο Σπύρος με την ουτοπία της Γόβας. Ο Μεγάλος Πιανίστας. Ο Εβραίος Ααρών. Ο «καινοτόμος». Ο πρεσβύτερος Στυλιανός. Ο «αστέρας». Ο ... Ιστορίες μάς κυριεύουν με μυστική νοσταλγία, συγχρονίζονται απροσδόκητα και θέτουν στον καθένα το καίριο ερώτημα: Μπορεί να είναι μάταιη μια ζωή φιλτραρισμένη από τόσες διαψεύσεις, ματαιωμένες ελπίδες και προδοσίες;

Ιδού ένα απόσπασμα -δείγμα γραφής:

«Ναι», συνεχίζει ο στρατηγός, «κι ο Βενιζέλος έξαλλος να τηλεγραφεί ότι προχωρούμε βραδέως και θα μας προλάβουν οι Βούλγαροι στη Θεσσαλονίκη. «Εμείς οι Κρητικοί, Γιάννη, θα μπούμε πρώτοι στη Θεσσαλο-νίκη, θα το δεις...» να μου λέει ο Γιώργης Κολοκοτρώνης, ο ταγματάρχης μας στο Α' Ανεξάρτητο Τάγμα Κρητών της 7ης Μεραρχίας. Ανεξάρτητο γιατί η Κρήτη δεν είχε ενωθεί ακόμα με την Ελλάδα...»

«Ο εγγονός του Γέρου...»

«Ναι, ερωτευμένος με Κρητικιά. Έξω, λοιπόν, από τα Γιαννισιά ένας φοβισμένος Οθωμανός τσιφλικάς μας «χάρισε» τρεις φοράδες (ίδιες με τη δική σου, Δημήτρη. Ένας Θεός ξέρε τι τραβήξαμε να τις περάσουμε από τον ορμητικό Αξιό ποταμό πάνω σε πρόχειρες σχεδίες-μονόξυλα της λίμνης Γιαννιτσών και κορμούς δένδρων δεμένους

με σχοινιά. Οι άτιμες προκαλούσαν μεγάλη ταραχή στους ίππους και στους ημιόνους μας και αναγκαστήκαμε να δέσουμε μαντίλια στα μάτια όλων των κτηνών. Την εσπέραν του Άι-Δημήτρη το τάγμα μας διετάχθη να διεισδύσει πρώτο στη Θεσσαλονίκη από τη δυτική συνοικία Μπαξέδες και το πρωί από τη συνοικία Μπερ Τσινάρ. Πέντε Πλατάνια, δηλαδή. Ο μέραρχός μας καβάλησε τη μία φοράδα και έφτασε έφιππος ως τον Σιδηροδρομικό Σταθμό (Μοναστηρίου)...»

«Και σένα σ' έστειλαν ολομόναχο μ' έναν κοντοχωριανό μας, τον Μιχάλη Φαρσαράκη, να μπεις στην πόλη να βρεις καταλύματα...»

«Ερημιά στους δρόμους. Με κοίταζαν έντρομοι πίσω απ' τα ασφαλιστά παράθυρα. Δεν πίστευαν στα μάτια τους: Έλληνας αξιωματικός! Μια Εβραία ξεθάρρεψε και με πλησίασε, αλλά αρνήθηκε να με πληροφορήσει, τάχα δεν ήξερε Ελληνικά. Είδα κι έπαθα να με πλησιάσει ένας γέρος, Ρωμιός, κι ύστερα, όταν σιγουρεύτηκαν, άρχισαν να φτάνουν Έλληνες και μερικοί να πετούν στον αέρα τα κόκκινα φέσια τους. Ήμασταν μειοψηφία στη Θεσσαλονίκη. Κι όταν ακούω να λένε: «Η Μακεδονία είναι ελληνική», τους απαντώ: «Ας μην υπήρχε η στρατηγική μεγαλοφυΐα του Βενιζέλου σε τρεις τέσσερις πολέμους και θα σας έλεγα τίνος θα ήταν».

«Μικρά δράματα μιας ποντιακής οικογένειας που μπαίνουν στον καμβά της μεγάλης ιστορίας και ρίχνουν -100 χρόνια μετά την ποντιακή γενοκτονία- καινούργιο φως στα αινίγματα της Θεσσαλονίκης, της Μακεδονίας και της Θράκης».

Με αυτόν τον σύντομο και σχηματικό τρόπο ο Μίμης Ανδρουλάκης περιγράφει μιλώντας στη «ΜτΚ» το πώς γέννησε το καινούργιο βιβλίο του «Η νύχτα με τα πέντε φεγγάρια».

Αυτή τη φορά ο συγγραφέας απομακρύνεται φαινομενικά από την πολιτική ανάλυση και τη βιογραφία μεγάλων προσωπικοτήτων, και μας παρουσιάζει την ιστορία της σύγχρονης Λίνας αλλά κυρίως της προγιαγιάς της, τουρκόφωνης Πόντιας Ρωμιάς, που ερχόταν και ξαναερχόταν στο νου του, όπως μας λέει «σαν μια μελωδία που είναι αδύνατο να φύγει από τα χείλη και επαναλαμβάνεται ακατάπαυστα».

Μας αποκαλύπτει την άγνωστη οδύσεια αυτής της προγιαγιάς, της χαρισματικής Παναγίας των ξεριζωμένων, της καλλονής που περιπλανήθηκε με το πλοίο του θανάτου στη Μαύρη Θάλασσα, ρίζωσε στη Μακεδονία, δημιούργησε τον μοναδικό γυναικείο οικισ-

μό-συνεταιρισμό κι αγωνίστηκε περιμένοντας... ένα τίποτα.

Η σύγχρονη Λίνα αντιδρά με παράδοχο τρόπο στην κρίση και την χρεωκοπία του υπερδανεισμένου συζύγου της. Χωρίζει και δημιουργεί με φίλες και συμμαθήτριές της έναν αυτοδημιούργητο επιχειρηματικό και ερωτικό κύκλο με εραστές διασημότητες.

Αναδύονται μέσα από τη γνωστή πληθωρική και ανατρεπτική γραφή του συγγραφέα ιστορίες ανδρών και γυναικών που διαπλέκονται και θέτουν τα ερωτήματα:

- Είναι μια ματαιόδοξη μικροαστή που κολακεύεται να αποπλανά διασημότητες;

- Ποιο είναι το κίνητρο της Λίνας που παίζει σε μια ζαριά τη ζωή της, χωρίζει και συγκροτεί -εν μέσω κρίσης- με έμπιστες συμμαθήτριες αυτόν τον κύκλο με επίλεκτους αλλά μακρινούς εραστές;

Όταν οι μεγάλες τους πόζες ξεφτίζουν σε ασήμαντους ρόλους, εκείνη θα ξεσπάσει: «Δεν υπάρχει, λοιπόν, ούτε ένας άνδρας με κάποια γενναιότητα και λίγη ποίηση μέσα του;».

Ο φίλος της Μάνος, ή «Γκοντάρ», δηλώνει: «Δεν μ' άγγιξε η χρεωκοπία. Τη Χαμένη Δεκαετία έκανα έρωτα». Τη Λίνα στοιχειώ-